

ITAALIA

Tere, mina olen Vaido, õpin Rakvere Ametikoolis kokaks. Kolmandal kursusel avanes mul võimalus käia praktikal Itaalias. Muidugi, sellist võimalust ei tohiks mitte keegi käest lasta, kuna igast pisemastki asjast, mida meie lühike elu ette söödab, tuleb kinni haarata.

Praktikal olin ühes Euroopa kõige kuumemas kuurortlinnas Riminis, täpsemalt Ricciones, mis asus Rimini külje all. Ei olnudki eriti aru saada, kas see kõik kokku moodustas kaks erinevat linna või siis oli Riccione üks Rimini linnaosasid. Minuga koos olid samal ajal Itaalias praktikal veel neli autotehnikut ja minu kursusekaaslane.

Kohale jõudsime esimesel õhtul kell 12 öösel ja pidime rongijaamast ise minema meie hotelli. Esmamulje, mis Riminist kohe jäi, oli suurepärane, kuna öine linn oli minu arust väga kaunis. Hotellis läks natuke raskeks, kuna inimene, kes meid vastu võttis, rääkis itaalia keeles, õnneks oli koolis toimunud keelekursustest piisavalt palju meeldes, et kuidagi hakkama saada.

Praktikale saime kursusekaaslasega ühte ja samasse ettevõttesse, Ristorante II Casale, mis pidavat olema selle piirkonna üks kõige kuumemaid restorane. Õhtuti oli sellest ka aru saada – ei möödunud vist õhtut, kui restoran poleks pilgeni rahvast täis olnud. Põhilisteks tööülesanneteks oli mul pasta tegemine, kuna suurem osa pastasid tehti kohapeal ja pasta sorte oli muidugi palju. Saime teha ka kergemaid liharoogi ja balzaanikorvikesi. Baklazaanikorvikesi just sellepärast, et see oli seal üks populaarsemaid eelroogasid. Kuna seda oli hästi kerge teha, siis vorpisime kokku kuskil 300-400 tükki nädalas. Töö juures meil igav ei hakanud, kuna itaallased on hästi rõõmsad ja sõbralikud, töötegemine käib nalja ja naeruga, aga samas ülimalt hoolega, kõik on täpne ja korrektne.

Kui õhtuti kõik töölt koju tulime, siis muidugi mõtlesime, kuidas vaba aega sisustada. Käisime mängimas rannajalgpalli. Vabadel päevadel käisime Riminist väljas mägedes ringi uitamas, liikusime jalgsi ja loodust nautides, kõndisime mere ääres ja käisime ka väga kaunis linnriigis San Marinos, mis asus mäe tipus. Sinna soovitan minna kõikidel, kes kunagi sinna kanti ära eksivad, kuna see linn on säilitanud oma vanaaegsuse ja kui seal ringi käia, tundub sulle endalegi, nagu kõnniks ringi teises ajastus.

Järgmistele õpilastele, kellel avaneb selline võimalus minna valismaale praktikale, ütlen ma, et ärge kartke ja haarake igast väiksemast võimalusest. Kogemus, mis sealt saadakse, on väga võimas, te ei lähe sinna ju kellegi valve all elama, vaid täiesti iseseisvalt. Õpite oma eluga ise hakkama saama. Keelepraktika, mis selliselt praktikareisilist saadakse, on ka väga hea. Kui mina Itaaliasse läksin, ei osanud ma seda keelt üldse, aga kui sealt tagasi tulin, sain sellest natuke aru ja kui on vaja, siis oskan ka vastata.

Suur-suur aitäh kõikidele inimestele, kes on seotud Leonardo da Vinci programmiga ja mulle selle võimaluse andsid!